

de til personer med bestemte behov og til at sikre bestemte grupper en bolig, og indtil nu har løsningen været anvendt over for grupper, som befolkningen ikke har den store berøringsangst over for, og som heller ikke nedvurderes i bred almindelighed, såsom unge, ældre og handicappede. Men anbringer vi sindslidende eller personer med misbrugsproblemer eller med andre alvorlige sociale vanskeligheder i særligt mærkede boliger, kan vi vel ikke sige os fri for, at vi til en vis grad stempler de mennesker, der skal bo der, så mærkningen af boliger risikerer at blive til en mærkning af mennesker.

CD mener, at vi skal være forsigtige med at bygge boliger, hvor beboerne er stemplede fra den dag, hvor de flytter ind. Meningen er jo at rette op på mangelen på udslusningsmuligheder, og spørgsmålet er, hvor megen udslusning der kan blive tale om, hvis de nye beboere fra den første dag mødes med skepsis eller ligefrem mistillid af naboerne og det omkringliggende miljø.

Men når det er sagt, kommer vi ikke uden om, at mangler der udslusningsmuligheder, må de findes. Vi kan ikke være tjent med at fastholde personer på behandlingsinstitutioner og i herberger, hvis de i virkeligheden er bedre tjent med at blive sluset ud i lokalsamfundet. Men det er nødvendigt at give dem den støtte, som de har behov for og krav på, og om nødvendigt må vi målrette flere midler til denne gruppe af de dårligst stillede, f.eks. gennem satspuljen. Ord alene gør det ikke.

Små, billige etrumsboliger er ofte i lignende debatter blevet gjort til de forløsende ord, men at anvise en individuel bolig af en overskuelig størrelse er faktisk ikke altid sagen, for hvor meget er det værd at bo i egen bolig, hvis man ikke kan klare sig alene? Derfor skal udslusningen til egen bolig følges op med støtte, så vi ikke bare overlader disse mennesker til sig selv – med stor ensomhed til følge og med fortsat uløste problemer.

Vi må også erkende, at i mange situationer vil en mellemting mellem egen bolig og en institutionsplads i virkeligheden være det bedste.

Derfor mener CD, at det er nødvendigt at satse yderligere på bofællesskaber, og vi finder det rigtigt at overveje muligheden for at etablere bofællesskaber i tilknytning til de eksisterende herberger, for her er der god mulighed for udslusning uden at lade nogen i stikken. Og vi synes, ideen med at etablere bofællesskabslig-

nende boformer med ekstra støtte er værd at overveje nærmere. Det drejer sig jo om mennesker, som vi ikke har fået fat i, og som er faldet igennem det sikkerhedsnet, som vores samfund normalt praler så meget af. Og det ville klæde det danske samfund, om vi aldrig fandt mennesker sovende på bænke eller i trappegange med deres ejendele i plasticposer; det er jo mennesker, som også har krav på hjælp og forståelse.

CD ser derfor positivt på de mange gode intentioner i dette forslag, og vi vil se positivt på forslaget under udvalgsbehandlingen.

Dorit Myltoft (RV):

Den foregående forespørgselsdebat drejede sig efter vores opfattelse om initiativer rettet mod den femtedel af den voksne befolkning, som på forskellig vis kan siges at være sat ud på et sidespor.

Dette beslutningsforslag drejer sig om en væsentlig mindre gruppe mennesker, og det er koncentreret om et af de vigtigste problemer for disse mennesker, nemlig sikringen af en bolig og et hjem for den absolut dårligst stillede og mest belastede gruppe mennesker.

Jeg skal minde om, at et hjem er mere end blot en bolig, hvor man har tag over hovedet, om end det er nok så vigtigt i et klima som det, der er det herskende i Danmark.

Indimellem kan den opgave at sikre et hjem til alle synes nærmest uoverskuelig, og der er brug for alle gode, kreative forslag, hvis det skal lykkes, og mange hænders arbejde skal inddrages.

I Det Radikale Venstre har vi været med til at sætte initiativer i gang, som er målrettede mod den svageste gruppe af mennesker. Og skal jeg gå tilbage i historien, sådan som ordføreren for forslagsstillerne, fru Pernille Frahm, også gjorde, kan jeg især nævne tidligere socialminister Aase Olesens forsøg og udviklingsarbejde med de såkaldte SUM-midler. Dette grundlag har vi arbejdet videre med i den nuværende regeringskonstellation, især gennem Byudvalget og med midler fra satsreguleringspuljen.

Det Radikale Venstre kan ikke støtte beslutningsforslaget fra SF, fordi vi mener, at de initiativer, som regeringen allerede har iværksat, virker mere målrettet mod løsningen af de opridsede alvorlige problemer.

Keld Albrechtsen (EL):

Det er positive intentioner, der ligger bag det beslutningsforslag, SF har fremsat, og vi er i